

Ord redder ikke matjorda

Innlegg

VIDAR P. ANDRESEN

leder i Jordvern Vestfold

Tønsbergs Blad,
21. august 2015

ET innlegg skriver Jon Olav Knotten (H) mye bra om vern av matjorda. Hvordan dette skal skje blir det sagt lite om.

En kan spørre seg: Hva er grunnen til at 1,2 millioner

dekar matjord (172.000 fotballbaner) er bygd ned siden krigen? Hvorfor synker vår selvforsyningsgrad når målet er å øke den?

I den blåblå regjeringsplattformen framgår det at regjeringen vil «Ta vare på god matjord, men at jordvernet skal balanseres mot storsamfunnets behov». Dette er høyst problematisk for her mangler noen sentrale definisjoner. Hva er god matjord? Hva er storsamfunnets behov?

INNLEDNINGSVIS SKREV jeg at programformuleringene mangler konkrete virkemidler for å oppfylle de fagre løftene. Knotten bruker RPBA (Regional plan for bærekraftig arealpolitikk) og ny kommunestruktur som eksempler på to konkrete virkemidler som han mener skal bidra til å redusere nedbyggingen av matjord.

Det er mye som er bra med RPBA som ble vedtatt av fylkestinget våren 2014. Dette

er en konsensusplan, og vi må huske at kommunene fikk igjennom større befolkningsvekst enn det som lå til grunn for første planutkastet. Videre motsatte flere kommuner seg fortettingsgraden det ble lagt opp til. For å oppnå konsensus, fikk en del kommuner tilgang til utbygging på betydelige matjordarealer rundt byene og tettstedene.

Etter at RPBA ble vedtatt, har en rekke kommuneplanrevisjoner vært lagt fram til behandling. Felles for flere av disse er:

Det foreslås flere nye boligområder enn de som er vurdert i RPBA

Lavere utnyttingsgrad enn forutsatt på nye boligarealer

Rekkefølgebestemmelsen overses ved at dyrka jord brukes tidlig i planperioden og ikke sist (fram til 2040)

Langsiktig utviklingsgrense er i mange tilfeller ikke lagt inn på arealplankartet.

MED ANDRE ORD – enigheten

fra 2014 brytes allerede i 2015.

Ett av målene i den såkalte kommunereformen er å skaffe kommunene utbyggingsgrunn på andre arealer enn matjord. Vestfold har mange små kommuner. Matjordandelen av totalarealet er langt høyere enn landsgjennomsnittet.

I SAS er Andebu arealmessig klart størst og har den minste andelen med matjord (17 prosent). I Sandefjord og Stokke er matjordandelen henholdsvis 39 og 47 prosent. Befolkningstettheten og vekstimpulsene finner vi i stor grad sentrumsnært i Sandefjord og Stokke.

Stokke har nå lagt ut revidert kommuneplan til offentlig høring. Det framgår av planforslaget at det skal fungere som kommunedelplan fram til storkommunen vedtar en ny felles kommuneplan i 2017. Det oppsiktsvekkende er at Stokke i en slik overgangsperiode legger ut mange og store boligområder samtidig som det legges til rette for sterk bymessig ekspansjon

på matjord både i tilknytning til Stokke sentrum og på Vear.

LANDBRUKSKONTORET I kommunen er bedt om en landbruksfaglig vurdering av arealene og sier i sin konklusjon: «De omsøkte arealene har tilgang på vanning og på bakgrunn av det vurderes de å være av svært god jordkvalitet og anses å være av de beste matjordarealene i Stokke». Denne faglige vurderingen synes ikke å ha gjort særlig inntrykk på planleggere og politikere i Stokke.

